

Ο ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ο οργανισμός των Ήνωμένων Έθνών γάρτασε μεγαλοπρεπέστατα την πρώτη επέτειο της πεντάχροιας διακήρυξης των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Μέσα στ' άπέραντο κι' έκτεταμένο περιστέλιο της λευκής γής του **Carnegie Hall** πούταν σημασιοτολισμένο με τά χρώματα των διαφόρων Έθνών, ό **Sir Laurence Olivier**, πού ήρθε ειδικά αεροπορικώς από την Άγγλια, άρχισε νά άπαγγέλλη τόν πρόλογο της διακυρόφειας αυτής με συνοδεία της συμφωνικής όρχήστρας της Βοστώνης, πού ίδωσε σέ πρώτη έκτέλεση τιν πρόλογο αυτό γραμμένο γιά όρχήστρα κι' άπαγγελία, από τόν Άμερικανό συνθέτη **Copland**. Ή τέχνη του μεγάλου αυτού άγγλου ήθοποιού είναι άληθινά κáτι τό έξαιρετικό. Γράφοντας τις γραμμές αυτές, έχω μπροστά στά μάτια μου άκόμη, τό πρόγραμμα της γιορτής αυτής.

Είναι γραμμένο στην Άγγλική και Γαλλική γλώσσα, και περιλαμβάνει δλόκληρο τό κείμενο της διακήρυξης. Έπί τα παράγραφαι, και τριάντα άρθρα τόσο άχάριστοι και στεγνά σάν ένα άπόσπασμα του Πολιτικού κώδικος, ή σάν εν τάλμα συλλήφως του Άρείου Πάγου, άποτελούν τό περιεχόμενο του. Άπαγγιγμένο από τό στόμα του Όλιβιέ με την πάλλουσα και δονούμενη φωνή του, έπηρεασμένη ίσως από τη Σαξέπικη γοητεία από την όποία είναι άδύνατο πιά ν' άπαλλαγή, μου φάνηκε τόσο καταπιηκτικά ώραίο, σάν ν' άκου τούς πολιτικούς λόγους του Ριχάρδου, ή του Έρρίκου του πέμπτου. Τώρα άκριβώς καταλαβαίνω τό λόγο πού μερικοί καθηγηταί του Κονσερβατουόρ βάζουν τούς μαθητάς των ν' άπαγγέλουν σελίδες του Μιαζόσκ και τούς θρησκευτικούς λόγους του Μπασοσέ. Με την άπαγγελία κι' άπρριθμηση των τριάντα άρθρων του καταστατικού, ό Όλιβιέ μου ίδωσε τό καλύτερο μάθημα της δραματικής τέχνης.

Μετά τό τέλος της τελείης στάθηκε άδύνατο νά πλησιάσει κανείς, στó **Carnegie Hall**, τόν Όλιβιέ. Ό περίφημος όμως μέετρος **Leonard Bernstein**, διευθυντής της συμφωνικής όρχήστρας της Βοστώνης, γνωρίζοντας την έπιθυμία μου, με προσκάλεσε στό μεγάλο Πάρτυ πού ίδωσε μετά στό σπίτι του. Άν έξαιρέσουμε τά παιδιά του θαύματος, ό **Lévy Bernstein** είναι νομίζω ό νεώτερος μέεστος του κόσμου.

Δέν φαίνεται νάναι τριαντάρης κι' έν τούτοις τά δύο πατώματα του Στούντιου του στό **Park - Avenue**, είναι ταπεινωμένα με τά προγράμματα των συναυλιών του, πού ίδωσε σ' όλες τις πρωτεύουσες του κόσμου. Μεταξύ πρώτου και δευτέρου πατώματος—έδωθε και έκείθε—όπάρχει θέση γιά έναν **Picasso** ή γιά ένα **Chagall**, πού μετροφούν τό έκλεκτικό του γούστο. Κι' ώτο παρατηρείται επίσης στην έκλογή των προσκεκλημένων του. Σε μία γωνιά είναι οι μουσικοσυνθέτες, σ' άλλη γωνιά οι ζωγράχοι, πού έκεί οι ήθοποιοί, παρά κάτω είναι επίσης κι' άλλες διασημότητες πού θά λάβουν μέρος όργότερο στην έννάτη του Μπετόβεν, κι' ό περίφημος βιολονίστας **Yekudi Menuhin**, ό όποιος μου διηγείτο τά μαρτύρια πού τράβηξε από την καθυστέρηση του αεροπλάνου με τό όποιο ταξίδευε, λόγω των άτμοσφαιρικών άλλαγών. Έξ αιτίας αυτής της καθυστέρησης έφτασε στη συναυλία λίγα λεπτά μόνο πρό της ένάρξεώς της, κι έπιτιθή δέ μπόρεσε νά προβάρη με την όρχήστρα, άναγκάστηκε νά παίξη σόλο στη τη

Chaconne του **Boch** άντι του κονσέρτου του Παγκανίνι πού ήταν στό πρόγραμμα. Δυστυχώς όμως έκείνος πού έπρεπε κυρίως νάρθθ σ' αυτό τό Πάρτυ, ύστερα άπ' τη θυμασία άπαγγελία πού μάς ίδωσε στην τέλεση, ό Όλιβιέ, δέν ήλθε, γιαι άναγκασμένος από τις καλλιτεχνικές του ύποχρεώσεις έφυγε νωρίς τό πρωί με τό αεροπλάνο και τ' άπογευματάκι της ίδιας ημέρας ξανάμπαινε στη σκηνή του **Old - Vic** γιά νά παίξη τό Συρανό ντε Μπερζεράκ.

Μετάφραση Γ. ΠΛΟΥΤΗ